

MIELUCHNO (7) *av*

mieluchno (7), [**miełuchno**].

e oraz *o* prawdopodobnie jasne (jak w mielej oraz w -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Intens. od „miałko”: drobno, na proch (7) : Thy wżytki rzeczy mieluchno zetrzy á zmiełzay z miodem. *FalZioł* V 111, V 101v; weźmi śiárki y hálunu/ ftłucz to mieluchno *SienLek* 134, 66, 121, 166, 166v; [*Miełuchno trą perły SienHerb* 516a, 371a].

W charakterystycznych połączeniach: stłuc (utłuc) mieluchno (2), utrzyć (zetrzyć) (4), uwiercić (2).

MM